

vit poraz. Da bodo JNSarji tepeni, so se zavedali, da pa bodo pretrpeli polom kar vseh svojih kosti, tega niso pričakovali. Ljudstvo komaj čaka, da pri volitvah pokaže svoje mišljenje o teh čudnih »državotvorcih«, ki pa so v resnici samo tvorci

nesreče za ljudstvo in državo. JNSarji lahko iz nedeljskega izida spoznajo, kaj jih čaka pri bodočih volitvah v narodno skupščino. Kjer se ne more uveljaviti nasilje in razživeti goljufija, tam zmaga pravičnost in poštenost, tam JNS propade.

IZ RAZNIH DRŽAV

KAKOR NA SUHEM, TAKO TUDI NA MORJU.

V Londonu se je vršila pomorska konferenca, katero so pa Japonci razbili s svojim odhodom. Z razbitjem tokratnih londonskih posvetovanj je uničen tudi ključ pomorskih sil, na katerega so bile vezane petere svetovne sile: Velika Britanija, Združene ameriške države, Japonska, Francija in Italija, po pogodbi, katera je bila sklenjena v ameriški prestolnici v Washingtonu leta 1922 in pozneje zopet nekoliko spremenjeno obnovljena v Londonu leta 1927. Zelo dvomljivo je, da bi prišlo do nove pogodbe med še štirimi v Londonu po svojih delegatih zastopanimi državami. Gotovo se čuti Anglija in Združene države z odhodom Japonske ogroženi in bosta za bodočnost vztrajali na tem, da se smeta neomejeno oboroževati na morju. Japonci bodo za bodoče narekovali, kaj in koliko novih bojnih edicij bodo spustili v morje Angleži in Amerikanci iz strahu pred zvito Japonsko.

Meseca decembra 1934 so odpovedali v Londonu Japonci washingtonsko pomorsko pogodbo. In že pri tej odpovedi je bilo jasno, da se bosta zmanjšanje in omejitev oboroževanja na morju ravno tako razblinili v nič, kakor se že je isto zgodilo na suhem.

Japonci so se izmuznili iz omenjene pogodbe z izgovorom, da je zanje danes nemogoče, se držati v Washingtonu sklenjenega ključa v razmerju 5 : 5 : 3 : 1.75 : 1.75 (na prvem mestu sta Anglija in Sev. Amerika, potem sledi Francija in končno Italija in Japonci). Japonska je zahtevala na morju enakopravnost z Angleži ter Amerikanci. Sir John Simon, takratni angleški zunanji minister, je tudi svoj čas gladi Japonce z zagotovitvijo, da imajo tudi oni iste pravice do varnosti, kakor

vsaka druga država, vendar imajo Japonci omejen zemljepisni okoliš; angleška mornarica pa je raztrošena po celem svetu. Enakost Angležev z Japonsko na morju bi pomenila za nje na Daljnem vzhodu — poraz.

Amerikanci se napram Japoncem izgovarjajo, češ, da morajo biti močnejši nego Japonci na morju, ker branijo Združene države Severne Amerike atlantsko obalo in morajo biti budno na straži v ogromnem Tihem oceanu.

Tokratna londonska konferenca je padla v vodo in s tem je pokopana tudi misel, da bi se še dale kdaj pomorske bojne sile omejiti po gotovem ključu.

Velesile se bodo za bodočnost ravno tako z vso naglico in vsemi mogočimi krediti neomejeno in nevezano oboroževale na morju, kakor že to delajo na suhem.

Angleška spodnja zbornica je že sklenila, da se razpiše notrajne posojilo, katero se bode uporabilo za oborožitev na morju.

Revolucionarni upi Moskve. Vodja komunistične obratne internacionale, ki tvori del kominterne, Losovski, je imel pred osrednjim komunističnim odborom ali sovjetskimi parlamentom zunanjepolitični govor. Naglasil je, da vzdržujejo sovjeti na Daljnem vzhodu radi tega močno armado, da bodo lahko lepše sprejeli Japonce kot »ljube goste«. Sovjetska Rusija nima namena, da bi zavojevala japonsko prestolico Tokijo. Zgodilo bi se samo lahko to-le, da bi zasedli Tokijo za slučaj poraza Japonske japonski proletarci. Vse velesile lahko znajo, da pomeni vsaka vojna proti sovjetom vojno v lastni državi. Losovski se je upal v svojih izvajanjih napram drugim državam tako daleč, da je izustil besede: »Mi vemo, proti komu bodo namerili proletarci velesil puške.« Izvajanja Losovskega kažejo dovolj jasno, da se sovjeti niso in se ne bodo odrekli načrtom za svetovno revolucijo, če tudi zahtevajo zase nedotakljivost!

stavljeni pred težko izbiro: ali pustiti, da prenapeti lok kmalu sam počne, kar bi pomenilo popolni prelom med državo in cerkvijo, ali pa storiti zadnji poskus, da se ustvari vsaj delni sporazum ter omogoči nekako sožitje. Na posredovanje znanega ministra dr. Goebbelsa so se katoliški škofje, ki so se nedavno zbrali na skupno konferenco v Fuldi, na grobu sv. Bonifacija, apostola Nemčije, odločili za drugo pot, za poskus sporazuma z narodno-socialistično vlado. Ker hujskaški voditelji Hitlerjeve mladine ne morejo trpeti navedenih izvrstno organiziranih in odlično delujočih central katoliških mladinskih organizacij v Düsseldorfu in Kölnu, je bil sprejet predlog, naj se ti centrali opustita, zato pa naj župnijska in krajevna mladinska in delavska društva nemoteno obstojajo in delajo naprej. Katoličani ponujajo po svojih škofih poslednjikrat svojo roko nasprotnikom v pomirjenju. Dalje ne morejo iti v svoji popustljivosti. Ako se ta poslednji predlog ne sprejme, je popolni prelom med državo in cerkvijo neizogiben.

Apostol krščanskega tiska. Takšen apostol je bil Pavel Perazzo, železniški uradnik v Turinu, ki je umrl leta 1911 v slovesu svetosti. Poln ljubezni do bližnjega, je porabil ves svoj prosti čas za dela krščanskega usmiljenja, zlasti za širjenje katoliškega tiska. Leta 1874 je ustanovil majhen list, ki je rasel po vsebini in številu naročnikov ter se razvil v velikega borca za idejo in prakso Katoliške akcije. V Turinu so se začela potrebna dela, da se prouči življenje tega vnetega apostola katoliškega tiska, da bi bil proglašen za blaženega.

Abesinci molijo in se postijo. Abesinski Abuna, vrhovni pogiavar koptske kršč. cerkve, je po poročilu angleških listov iz Addis Abebe v nedeljski pridigi v svoji stolni cerkvi sv. Mihaela odredil zadnji teden pred ofenzivo kot teden molitve in posta. Namen: prošnja Bogu, naj bi abesinski vojski pomagal pri njeni bližajoči se odločilni ofenzivi. V tem tednu je bila prepovedana vsaka svečanost in vsaka slovesna prireditve. Do poldne ni smel nikdo zavžiti ne jela ne pila. Popoldne je bila dovoljena hrana iz žita in žitnih izdelkov, piti se je smela samo voda. Strogo prepovedana sta bila alkohol in meso. Kdor bi se bil pregrešil zoper te predpise, njega bi zadele stroge cerkvene kazni, ki se tudi razširijo na celo družino kršitelja. Tako se je vse abesinsko ljudstvo pripravilo na odločilne boje svojih vojakov. Obenem so poslali največjo relikvijo (svečino) Abesincev, namreč skrinjo zaveze, ki je po veri Abesincev bila prenešana v Abesinijo iz Salomonovega templja, na fronto, da bi spodbudili in okrepili zaupanje in hrabrost vojakov.

Zakoni v sovjetiji. Boljševiki v Rusiji so zakon popolnoma razkristjanili, proglašujoč ga kot povse svobodno zvezo med možem in ženo, temeljujočo na svobodni pogodbi. Kakor se ta pogodba svobodno sklene, tako se tudi lahko povse svobodno loči. Odločuje pri tem samo volja enega »pogodbenika« in zakonska zveza je raztrgana. In zakonske zveze se čedalje bolj razdirajo. »Izvestija«, službeno glasilo moskovskih boljševikov, se pritožuje, da je leta 1934 prišlo v Rusiji na 100 sklenjenih zakonov 37 razporok. Le-

PO SVETU KATOLIŠKEM

Zadnji poskus za sporazum v Nemčiji. Preganjanje katoličanov, zlasti katoliških duhovnikov in redovnikov v Nemčiji traja naprej. Takozvani devizni procesi, ki jim je predmet obdolžitev, da se pošilja denar ali denarna vrednost iz Nemčije v inozemstvo, se prirejajo s prozornim namenom, da se prikažejo katoliški duhovniki, redovniki in redovnice v nemški javnosti kot sovražniki države. Duhovniki, ki jim je naloga, da sestavijo uradne zapiske o slučajih preganjanja, se spirajo kot državni sovražniki. Tako je bil, kakor smo že v našem listu poročali, zaprt voditelj cerkvenega obvešče-

valnega urada kanonik dr. Banaschi. Ker je ta stvarna in uradna poročila predal, kakor je bila njegova dolžnost, berlinskemu nunciju kot zastopniku vrhovnega poglavarja katoliške cerkve, ga dolžijo državnega izdajstva, češ, da je ta poročila izdal zastopniku tuje vlasti. Vse zahteve nemških škofov in papeževega nuncija, da bi dr. Banascha izpustili, so bile kakor bob ob steno. Narodni socializem se tudi z vso silo zaletava v katoliška mladinska in delavska društva, ker hoče sam okupirati in po svoje vzgajati vso nemško mladino. Zlasti so narodno-socialističnim mogotcem trn v peti nekdanji tako cvetoče centrale katoliških mladinskih organizacij v Düsseldorfu in Kölnu. Radi teh neprestanih, dnevno se ponavljajočih krivic je nezadovoljstvo katoličanov prikipelo do vrhunca. Nemški škofje so po-